

Değerli konuklar,

Pamukkale Üniversitesi'nin 2008-2009 eğitim öğretim yılı açılış törenine hoş geldiniz.

1992 yılında kurulan üniversitemiz 16. Akademik yılına başlıyor. Koca bir seneyi birçok bilimsel çalışma, onlarca proje ve yüzlerce ders saati ile geçirdik. Kısa bir dinlenmenin ardından 30.000 öğrencimiz, 1400 akademik, 1100 idari personelimiz ile, daha güçlü ve daha büyük bir aile olarak yeni eğitim-öğretim yılına başlıyoruz.

Geçtiğimiz sene içinde üniversitemizde niteliksel ve niceliksel önemli değişimler oldu.

Uzun ders saatlerimizi geçirdiğimiz sınıflarımızın ve laboratuvarlarımızın sayısı artıyor. Bu sene birçok binayı kullanıma açtık ve açıyoruz. Şubat ayında Eğitim Fakültesi'ni, Ağustos ayında Fen Edebiyat Fakültesi D bloğunu hizmete açtık. Bağışlarla yapılan Buldan Meslek Yüksekokulu binası Haziran'da açıldı. İktisat Fakültesi'ni Eylül sonunda bitiriyoruz. Yine hayırseverlerin desteği ile yapılan Çivril Meslek Yüksekokulu binası ve kendi kaynaklarımızla yaptığımız Merkezi yemekhane ve Gıda mühendisliği uygulama merkezi Ekim ayında, Denizli Meslek Yüksekokulu Laboratuvar binası Kasım ayında devreye girecek. Bu kadar binanın aynı yılda devreye girmesi bizleri maddi açıdan çok zorladı, çok sıkıntı çektik, hala da çekiyoruz. Yönetim kadromuzun bu gayretleri sayesinde birdenbire artan öğrenci kontenjanını yerleştirebilecek mekanlara kavuştuk. Hiçbir öğrencimiz açıkta kalmadı. Ama sayıları plansız artan öğrencilerimize temel mekanları sağlamak için, bu çabalarımızı kesintisiz şekilde sürdürmek zorundayız. Mekan sorunlarımızı çözsük bile, desliklerimizin kalitesini henüz bir üniversiteye yakışacak seviyeye çıkaramadık. Bu konuda gösterilen bütün çabalara rağmen hala çok fazla eksiklerimiz var. Bundan sonra gayretlerimizi derslik ve laboratuvarların kalitesini arttırmak üzerine de yoğunlaştıracamız.

Öğrencilerimizin üniversite eğitimini alacak olgunluğa ulaşmaları için düzenlenen hazırlık sınıfı, Tıp Fakültesi ve FTR YO'dan sonra, İktisat Fakültesi, Mühendislik Fakültesi, Fen-Edebiyat Fakültesi Biyoloji Bölümü'nde de bu sene başlıyor. Bu sınıf, gençlerimizin sadece yabancı dil

öğrenmesini değil, aynı zamanda bilim dünyasını tanımasını ve ana dilleri konusunda kendilerini geliştirmelerini hedefliyor.

Üniversitemizin araştırma altyapısı geliyor. Geçen sene kendi kaynaklarımızdan büyük fedakarlıklarla araştırma laboratuvarlarımıza 600.000 YTL kaynak ayırdık. 2008 Ocak ayında itibaren araştırma fonumuz ilk defa makale ve kongre desteklerini başlattı. Şimdiye kadar 139 makaleye destek verdi. 50 kişi yurtdışı, 44 kişi yurtiçi kongre desteği aldı. 2008 yılında şu ana kadar 71 tez projesi, 19 ilk destek projesi geçti. Bu sene yine araştırma fonundan araştırma altyapısına daha büyük bir kaynağı kurum projesi olarak ayırdık. Bu kaynağı yönergemiz gereği, fen, sosyal ve sağlık alanları arasında planladığımız oranlara göre dağıtacağız. Araştırma fonunda aldığımız her karar internet sitemizden yayınlanmaktadır. Tabi bu yatırımlar ihtiyaçlarımız yanında çok küçük kalıyor. Üniversitemizin, ülkesine yeterli katkıyı sağlayabilmesi için çok daha fazla kaynağa, çok daha hızlı ihtiyacı var.

Kadrolar konusunda 2008 yılında bütün üniversitelerin yaşadığı sıkıntıyı yaşadık. Öğrenci sayımızdaki %20'lik artışı da dikkate alırsak birçok programımız eğitim yılına yetersiz kadro, birçok akademisyenimiz de hakkettiği yükselmeyi alamadan başlamak zorunda kaldı. Özellikle yeni başlayan hazırlık programlarımız bu konuda büyük sıkıntı çekmektedir. Bu ayın başında kadro taleplerimiz onaylandı. Hızla ilan süreçlerini yönetiyoruz. Yılsonuna doğru bütün programlarımızın açığını bir nebze kapatmış, arkadaşlarımızın mağduriyetini gidermiş olacağız.

Uluslararası alanda ilişkilerimiz giderek güçleniyor. Bu sene 77 öğrencimizi ve 50 akademisyeni Erasmus programları ile yurtdışına yolladık. Bu programların dışında, özel bir ikili işbirliği ağı kurma çabalarımız da yoğunluk kazandı. Regensburg kentinin iki üniversitesi, Regensburg Üniversitesi ve Regensburg Politeknik Üniversitesi ile her alanı içeren geniş kapsamlı işbirliği antlaşmaları imzalandı. İtalya'dan Torino Teknik Üniversitesi ve Salerno Üniversitesi ile mimarlık, tasarım, restorasyon alanlarını içeren üçlü bir konsorsiyum antlaşması imzalandı. Özellikle Torino Üniversitesi teknik alanlarımız için önemli gelecek vadediyor. Japonya, Güney Kore ve Hollanda'daki üniversitelerle görüşmelerimiz devam ediyor. Amacımız Pamukkale Üniversitesi'nin çevresinde bütün dünyaya yayılmış özel bir ağ yaratmaktır. Böylece

akademisyenlerimiz ve öğrencilerimiz, proje ortağı, staj kabulü, yurtdışı eğitim, özel laboratuvar, akademik değişim gibi ihtiyaçlarını çok daha kolay bir şekilde, özel statüde karşılayabileceklerdir.

Bu niceliksel gelişmelerin yanısıra, yönetim anlayışında da niteliksel önemli değişimler yaşadık. Açıklık ve iletişim ilkelerine önem verdik. Proje odaklı çalışma, yatay organizasyon, geniş katımlı tartışma gibi birçok yeni uygulamanın denemelerini yaptık. Fakat bu değişikliklerin tam oturması ve kurum kültürümüzün bir parçası olması için almamız gereken daha çok yol olduğunu da görüyoruz. Bu sene yönetim kurulu ve senato kararlarının internette yayınlanması uygulamasını devreye alacağız. Üniversite içinde iletişim kanallarını açmaya çalışıyoruz. Artık bütün proje yöneticileri doğrudan iletişime geçerek işlerini hızlandırma şansına sahip olabiliyorlar. Üretken olan insanlara, bölümlere destek oluyor, onları ödüllendiriyoruz. Bölgede paydaşlarımız üniversitemizin yol göstericiliğine inanıyor ve güveniyor. Üniversite-sanayi işbirliği programımız çok umutlu bir şekilde başladı.

Tabii ki herşeyin mükemmel olması mümkün değil. Belli bir oranda yanlış kararlar veya tercihler de günlük hayatımızın bir parçası, önemli olan, kurum kültürümüzde bu yanlışları anlatacak iletişim kanallarının açık olması ve yanlışları düzeltme erdeminin yerleşmesidir. Açık yüreklilikle süreçlere katkıda bulunan her eleştiri, her öneri aynı açık yüreklilikle karşılık görmektedir.

Önümüzdeki sene üniversitemizin kendi kendini geliştirmek ve özyönetim modelini kurmak için, önemli atılımlar yapacağı bir yıl olacaktır. Bu konuda Avrupa Üniversiteler Birliği, KALDER gibi kurumlarla yakın işbirliği sağlanmış, kurumsal araştırma ve geliştirmeyi yönetecek yapının öncü temelleri oluşturulmuştur. Yapılan ilk çalışmalardan bazı örnekleri performans kitapçığında görebilirsiniz. Bundan sonraki adım her bölümden temsilcilerin olacağı idari hiyerarşinin dışında bir tür kalite çemberleri mekanizması kurmak olacaktır. Bağımsız önerilerin oluşturulacağı, çözümlerin üretileceği bu mekanizmanın üniversitemize çok katkı sağlayacağını düşünüyoruz.

Kendi kurumumuz içinde bu çalışmalarını sürdürürken dışardan bir göz tarafından değerlendirilmekte bizlere önemli katkı sağlayacaktır. Başvurumuz üzerine Pamukkale Üniversitesi 2009-2010 Avrupa

Üniversiteler Birliği'nin değerlendirme sürecine kabul edilmiştir. 2009 Mart ayına kadar hazırlayacağımız özdeğerlendirme raporu sonunda, Avrupa'nın farklı ülkelerinden 5 rektör veya rektörlük yapmış öğretim üyesi üniversitemizi değerlendirmek, amaçlarımızla gayretlerimiz arasındaki ilişkiyi raporlamak üzere buraya gelecekler. 2010 yılında ise üniversitemizin bu süreçleri geçiren üniversitelerden farkları ve yapılabilecekler konusunda bir değerlendirme raporu hazır olacaktır.

Şimdiye kadar var olan durumumuzu sizlerle paylaştım. Fakat üniversite varolanı anlatan bir resim değil, uzak ufka bakan bir penceredir. Önümüzdeki sene, 5 yıl,10 yıl sonra ne olacağız?

Bu sene büyük bir katılımı yapılan toplantılarda, gerek üniversite genelinde, gerek fakültelerde kendi kendimizi tanımaya çalıştık, yargıladık, hükümler verdik. Elimizdeki olanaklarla neler yapılabileceğini hayal ettik. Bütün bu çalışmaların özeti performans raporunda var. Elde ettiğimiz sonuç şu:

“Biz ülkemizin kalkınmasına odaklanmış uluslararası bir araştırma üniversitesi olmak istiyoruz.”

Bu çok uzun soluklu, güçlü bir amaç. Önümüze birçok zorluklar çıkacak, bizi destekleyenler ve desteklemeyenler olacak.

Öğrencilerimiz üzerindeki genel kaygı ve umutsuzluk, yüklü ders saatleri, proje fonu bulmanın zorlukları, üniversite dışı kuruluşlarla aynı dili konuşamamak, yeni açılan üniversitelerle daha da küçülen bütçe pastası, özellikle araştırma görevlisi konusunda yaşanan kadro sıkıntıları, üniversite özerkliğinin iyice tırpanlanması, önümüzdeki yapısal sorunlar olarak görünmektedir. Üniversite dünyasının bu özel sorunlarının yanı sıra, ülkemizin bulunduğu bölgede artan siyasi ve ekonomik riskler önümüzdeki yıl hepimizi etkileyecek.

Bizler ideallerimiz doğrultusunda, ülkemize ve bilime hizmet etmek için elimizden geleni yapacağız, ama üniversite olarak ne kadar büyük çaba harcarsak harcayalım, ülke çapında bu gayretler desteklenmezse elde edeceğimiz ilerleme sınırlı olacaktır. Zaman, zaman üniversitelerimizin dünyanın ilk 500 üniversitesi arasına niye girmediği sorgulanıyor. Bizler, üniversite mensupları da bunu çok istiyoruz. İçimizden bir bilim adamının Nobel ödülü kazanmasını, onlarca uluslararası patentimizin olmasını,

üniversite bütçesinin %20 sinin fikri mülkiyet gelirlerinden oluşmasını, yurtdışından gençlerin bu üniversiteye gelip eğitim almak için can atmasını istiyoruz. Fakat ülkemizde böyle bir başarı sorgulaması çok anlamsız, çünkü bu başarının nasıl kazanılacağı, bilim tarihinde açıkca yazılıdır. Yasa ve yönetmelik düzenlemeleriyle, bütçe sıkıntılarıyla, kadro kısıtlamaları ile hiçbir beklenti gerçekleşmez. Üniversiteleri ileri götürecek birinci şart ulusal bir bilim politikası çerçevesinde verilecek koşulsuz maddi destekdir. Ama çoğu zaman tek başına maddi destek de yetmeyecektir. Öyle bir şart vardır ki, bu olmadan maddi kaynaklar işe yaramaz. Bu şart toplumdaki düşünce ortamıdır. Eğer toplumumuzda bilim horgörülürse, bilimadamları aşağılanırsa, üreten değil eğilen yükselirse, eleştiren ezilir, biat eden baştaçı edilirse, günlük hayatta akılcılık yerini kör bağlılığa bırakırsa, bizden sizden kayırmacılığı fikrin önüne geçerse, etik ve ahlak küçük görülürse, toplum sabırla ve kurallara uyarak çalışanları değil, alavere dalavere işbitirenleri takdir ederse, üretmek yerine sadaka almak yaygınlaşırsa, düşünce ortamının oksijeni azalmış, demektir. Ortam boğucu bir hal alır. Artık o andan itibaren ne bedensel gücümüz, ne zihinsel gücümüz, ne maddi gücümüz, ne manevi gücümüz, ne mevkimiz hiçbir şey farketmez, düşünsel hiçbir üretim yapamadan, sadece temel ihtiyaçlarımızı karşılayarak, yarı baygın bir hayat süreriz. Böyle bir ortamda ne kadar para akıtırsanız akıtın üniversite ruhu yaşayamaz. Düşünce dünyasında her zaman kapıların açık olmasına, temiz havaya ve oksijene ihtiyaç vardır. Gerçek üniversite ancak böyle bir dünyada varolabilir.

Yapılması gereken ülkemizin önüne bütün toplumumuzun inanacağı bir bilim hedefi konulmasıdır. Ülkenin bütün bilim kaynakları ve ruhu bir hedef etrafında kenetlenilebilirse, bugün tartıştığımız diğer unsurların hepsi, zaman içinde üretkenlik temelinde çözülür.

1961 yılında Amerika Birleşik Devletleri Başkanı John F.Kenedy'nin başlattığı Apollo programı böyle bir programa iyi bir örnektir. Başkan Kenedy "Biz, on yılda aya gitme hedefini, kolay olduğu için değil, bilakis zor olduğu için seçtik, çünkü ancak böyle bir görev ulusumuzun bütün enerjisini ve yeteneklerini bir araya getirebilir, çünkü bu iddia, kabul edebileceğimiz, erteleyemeyeceğimiz, kazanmak isteyeceğimiz bir meydan okumadır." demişti. Bu programla Amerika sadece aya 10 yılda insan göndermedi, 400.000 araştırmacıyı, 20.000 şirket ve üniversiteyi, bugünün parasıyla 135 milyar dolar kaynakla tek bir ideale odakladı. Havacılık,

haberleşme, bilgisayar dünyasının temel teknolojileri bu sayede gerçekleşti. Bilim dünyasındaki Amerikan üniversitelerinin üstünlüğü, amerikan toplumunda bilim adamlarına kayıtsız şartsız güven 15 yıl süren bu program ile başladı.

Değerli Konuklar

Bizler 16 yıldır, imkansızlıklar içinde, düşük mali gelire ve büyük bir özveriyle çalışıyoruz. Hedefimiz ne çağdaşlık sloganların arkasına sığınan tembellerin istediği gibi göstermelik bir üniversite olmak, ne de bilim dünyasındaki yeni fikirleri düşman gören uyuşuk beyinlilerin istediği gibi içine kapanık sessiz bir eğitim kurumu olmak. Bizim hedefimiz, Mustafa Kemal Atatürk'ün tam istediği gibi, özgür düşünceli, dışadönük, kendine güvenen, zorlu çalışmalardan kaçmayan, uluslararası rakiplerinin önüne geçmek için mücadele eden bir üniversite olmak. Birlikte bunu başarmamız için bir neden yok, yeter ki toplumumuzun bilim dünyasına desteğini arkamızda hissedelim.

Bu sene açılış dersimizin konusu müzik. Çoğumuzun alışkanlıklarında düzenli bir yeri olmayan, bir bilim dalı olduğunu unuttuğumuz müzik. Üniversite eğitiminin sadece meslek öğretmek olmadığını vurgulamak için açılış dersimiz Müzik bilim dalından seçildi. Sayın Prof.Dr.Türev Berki'ye, davetimizi kabul ederek bizlere katıldığı için teşekkür ediyorum.

Pamukkale Üniversitesinin 16. Akademik yılının açılışında aramızda bulunan ve bizleri mutlu eden bütün konuklarımıza, başta üniversitemiz kuruluş kanununda Milli Eğitim Bakanı olarak imzası bulunan, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanımız ve Cumhurbaşkanı vekilimiz Sayın Köksal Toptan olmak üzere teşekkür ediyorum. Bu akademik yılın bütün öğretim elemanlarımıza, öğrencilerimize yeni ufuklar açmasını diliyorum, saygılarımı sunuyorum.